

ANSVARLIGHED OG UDELUKKELSE I ANARKISTISK FØDERATION	2
KORT INTRODUKTION	2
FØLGENDE VOLDELIGE HANDLINGER TOLERERES OG ACCEPTERES IKKE:	3
FYSISK VOLD	3
IKKE-FYSISK VOLD	3
POLITIKKEN I DETALJER	4
FYSISK VOLD	4
IKKE FYSISK VOLD	5
ANVENDELSE AF ANSVARLIGHEDSPOLITIKKEN	8
HVAD ER VORES "SPACES"? HVOR GÆLDER DEN?	8
HVEM GÆLDER DETTE FOR?	8
HVORDAN BRUGER JEG RETNINGSLINJERNE?	9
OFTE STILLEDE SPØRGSMÅL	10
HVAD ER MERE SIKRE RUM ["SAFER SPACES"]	10
HVORFOR MERE SIKRE I STEDET FOR SIKRE?	10
HVORFOR HAR VI BRUG FOR MERE SIKRE RUM?	10
KAN VI IKKE BARE BRUGE 'SUND FORNUFT'?	10
KAN FOLK MISBRUGE ELLER MANIPULERE DENNE POLITIK?	11
FORHINDRER DETTE FRI TALE OG ÅBEN DEBAT?	11
DETTE LIGNER REGLER. ER VI IKKE IMOD REGLER?	11
STRAFFER VI FOLK, NÅR DE BRYDER REGLERNE?	12
HVORFOR UDFØRES ALLE PROCESSER IKKE ÅBENT?	12
HVEM KAN DØMME, HVAD DER ER SKET, ELLER SIGE, HVEM DER HAR RET?	12
HVAD MED AT TJEKKE BEVISER OG AFGØRE FAKTA?	13
HVAD HVIS JEG FØLER MIG UTRYG PÅ GRUND AF ADFÆRD, DER IKKE ER PÅ LISTEN?	13
PROCESSER I DEN ANARKISTISKE FEDERATION (KONFLIKT HÅNDTERING, OVERLEVER-LEDET GENOPRETTELSE AF RETFÆRDIGHED OG POLITISK KLAGER)	13
HENSIGTSEKTLÆRING/PRINCIPPER	13
IGANGSÆTNING AF EN PROCES	15
DEFINERING AF PROCESSENS KARAKTER	16

KONFLIKTHÅNDBTERINGS PROCES MED MEDIATOR	19
VEJLEDNING FOR MEDIATORER:	20
MEDIATORER KAN UNDERSTØTTE KOMMUNIKATION IMELLEM (A) OG (B) PÅ FØLGENDE MÅDER	20
EKSEMPEL PÅ OVERLEVER-STYRET PROCES FOR GENSKABELSE AF RETFÆRDIGHED	20
IDÉER TIL KRAV, SOM OVERGREBSPERSONEN KAN FORPLIGTES TIL AT SKULLE OPFYLDE FOR AT SIKKERHEDEN OG TRYGHEDEN KAN GENDANNES:	23
MISLYKKEDE KONFLIKTHÅNDBTERINGS PROCESSER	24
VEJLEDNING I AT HÅNDBTERE MISLYKKEDES PROCESSER:	25
POLITISKE KLAGEPROCESSER	25

Processer for Ansvarlighed og Udelukkelse i Anarkistisk Føderation

Kort introduktion

Denne politik gælder for alle, der deltager i aktiviteter organiseret af Anarkistisk Føderation (herefter AF); events, møder, daglige aktiviteter, online grupper, arbejdsgrupper og øvrige grupper. Den gælder, når aktivister mødes såvel fysisk som online.

Alle medlemmer vil bestræbe sig på at handle efter denne politik i deres relationer til andre (både medlemmer og ikke-medlemmer) og forventes at følge og blive holdt ansvarlig herfor som medlemmer af føderationen [i det følgende er det oversat til "organisationen", o.a.].

Hvis du på grund af en andens opførsel føler dig utryk i AF-regi, så kontakt et hvilket som helst medlem af AF eller vores medlemssekretariat . De vil derefter bruge dette dokument til at guide os

frem til, hvad der vil være rigtigt at gøre. Hvis du ønsker det, kan både du og din klage være anonym i det omfang, det er os muligt.

Hvis du har været udsat for vold, seksuel krænkelse eller seksuelt overgreb, vil den, der krænker/overgrebspersonen blive bedt om ikke at bruge AF's rum ('spaces'), så længe processen foregår. Hvis personen er medlem af AF, vil deres medlemskab blive suspenderet, så længe processen finder sted.

Processen vil blive håndteret ud fra hensyn til dig som overlever af et overgreb, du vil kunne vælge en mediator, og det forventes ikke, at du ser eller taler med din overgrebsperson, hvis du ikke ønsker det.

For klager over handlinger, der ikke omhandler vold, opfordrer vi begge/alle parter til at følge vores procedure for konflikthåndtering, og vi vil mægle, hvis det er nødvendigt.

Definition: Følgende voldelige handlinger tolereres og accepteres ikke

Fysisk vold

1. Vold og trusler om vold (med undtagelse af vold brugt i selvforsvar)
2. Brug af magt og trusler om magt (med mindre det er af mindre kaliber og har til hensigt at beskytte mennesker eller rum, som benyttes i fællesskab).
3. Voldtægt, seksuelt overgreb, seksuel chikane.

Ikke-fysisk vold

1. Verbal vold (fornærmelser eller aggressiv adfærd over for en person)
2. Undertrykkende sprog (fornærmelser eller generaliseringer om en marginaliseret gruppe af mennesker)
3. Følelsesmæssigt og psykologisk misbrug (mobning, isolering og 'gaslighting')
4. Chikane (opførsel, der bliver grov ved at blive gentaget, vedvarende og uvelkomment)
5. Overgreb på skrift (ovenstående i skriftlig form)

Se '**Politik i detaljer**' for en fuld beskrivelse af, hvad vi mener, og hvad vi ikke mener, ved hver af disse slags opførsel.

Se '**Anvendelse af ansvarlighedspolitikken**' for detaljer om de steder og personer, denne politik er gældende for, og hvordan man bruger den.

Se '**Ofte stillede spørgsmål**' for mere information om 'mere sikre rum' og grunden til, at vi har denne politik.

Se '**Processer i Anarkistisk Føderation**' for detaljer om, hvordan vi holder hinanden ansvarlige, beskytter og genetablerer en styrke hos de krænkede, og løser konflikter af enhver art.

Politik i detaljer

Dette afsnit beskriver, hvad vi mener, og hvad vi ikke mener, med de typer af opførsel, som vi definerer som voldelige.

Fysisk vold

1. Vold og trusler om vold: En bevidst handling, der sandsynligvis vil forårsage nogen fysisk smerte, eller truslen om en sådan handling, udført mundtligt eller underforstået fysisk.

Det betyder ikke: Handlinger foretaget i selvforsvar eller i forsvar af andre, som en sidste mulighed, som svar på en tydelig og direkte fysisk trussel.

2. Brug af magt og trussel om magt: At forhindre en person i at forlade en situation eller tvinge dem til en, enten ved fysisk at begrænse dem, blokere deres vej, nægte at holde op med at følge efter dem eller nægte at bevæge sig væk fra dem, når der bliver bedt om det. Komme med trusler om at udfører nogle af disse handlinger.

Det betyder ikke: At forhindre nogen i at udøve vold mod sig selv eller andre, eller at forhindre nogen i at beskadige et socialt, psykisk eller fysisk rum, der bruges af fællesskabet, eller at fjerne en person, der handler voldsomt eller voldeligt, ved hjælp af minimal, men nødvendig, magt.

3. Voldtægt, seksuelt overgreb, seksuel chikane: Sex uden samtykke, eller seksuel berøring uden samtykke, samt at opføre sig på en seksualiseret måde overfor nogen, at invadere deres personlige rum, at lave bevægelser med seksuelle antydninger uden deres udtrykkelige samtykke.

Dette betyder ikke: At fortælle nogen, at du finder vedkommende attraktiv eller at indlede en flirt, forudsat at man forstår en mangel på entusiastisk gengældelse som et entydigt "NEJ", og at man i

så fald øjeblikkeligt stopper alle forsøg på fortsat flirt. Personlige forhold bør udvikles på passende tidspunkter og steder, hvor der ikke er sandsynlighed for, at nogen vil føle sig fanget, tvunget, isoleret eller skamfuld. Du skal være sikker på, at den, du flirter med, har mulighed for at komme ud af situationen eller afslutte flirten, når som helst personen måtte ønske det.

Og igen: Betragt altid en mangel på entusiastisk gengældelse som et entydigt "NEJ" med umiddelbar konsekvens.

Ikke-fysisk vold

4. Verbal vold:

Dette betyder fornærmende udtryk, der specifikt anvendes af individ mod individ, eller kritik fremsat på en krænkende måde ved at blive råbt eller udtrykt aggressivt, så det bliver modtaget sårende, truende eller ydmygende. Dette gælder uanset om resultatet var forsætligt eller ej. Her handler det ikke om hensigten hos den person, der fremsagde bemærkningen eller fornærmelsen, og som af den anden person opfattes krænkende, selv om dette spørgsmål vil være relevant i enhver videre proces om løsninger eller udelukkelser. Opførslen er problematisk, fordi den er et middel til at fremme et synspunkt ved at skræmme snarere end at bruge argumenter, og dette medvirker til at lukke ned for uenigheder og kvæle en konstruktiv og fornuftig diskussion.

Det betyder ikke: *Et forbud mod fornærmelser, komplimenter eller personlige bemærkninger i samtale blandt venner, der kender og respekterer hinandens grænser. Men når vi engagerer os i et sådan "skænderi", skal vi altid være opmærksomme på vores kontekst - hvor vi er, hvem der ellers er omkring os, og hvordan det, vi siger, påvirker den generelle atmosfære i rummet. Det er ikke nok at antage, at alle, der er inden for hørevidde, kender vores intentioner, eller endda at sige, at vi ikke mener noget med vores brug af fornærmende udtryk, eller at de bruges ironisk. Den tillid, som en person, der har anvendt fornærmende eller aggressivt sprog "for sjov", beder om at få, er ikke en tillid, man har per automatik. Det er en tillid, der skal opbygges og vedligeholdes inden for en etableret relation.*

5. Undertrykkende sprogbrug: Dette er sprog, der fornærmer, udtrykker fordomme eller styrker forudgående opfattelser af en gruppe menneske, der er marginaliserede, dårligt stillede, eller på anden vis bliver undertrykt af det etablerede samfund. Det anvendes i generel samtale, og ikke

nødvendigvis i forbindelse med samtale med en bestemt person. Dette inkluderer, men er ikke nødvendigvis begrænset til, enhver form for racistisk, sexistisk, homofobisk, transfobisk sprogbrug. Det inkluderer sprogbrug, der anvendes fornærmende og nedsættende mod politiske modstandere. Som for eksempel at kalde fascister eller politiet for "kællinger" eller "perkere". Årsagen til at man ikke anvender det over for modstandere er ikke at være politisk korrekt eller at være bange for at kritisere folks værdigrundlag. Det reelle problem med anvendelse af nedgørende sprogbrug overfor modstandere er, at det normaliserer fordomme og reproducerer den selv samme samfundsstruktur, som vi arbejder på at nedbryde. Desuden bidrager det til at skabe et rum, som er uvelkomment for folk uden for en snæver demografisk gruppe.

Det betyder ikke: *At vi udarbejder lister over uacceptable ord og sætninger for at undgå at komme på kant med hinanden. Vi har ikke brug for at forbyde ord, i stedet må vi møde de udfordringer, der kommer ved mødet mellem forskellige sprogbrug, være parate til at undskylde for utilsigtet overtrædelse af andres grænser, og samtidig bruge lejligheden til at overveje vores egen sprogbrug, hvilken indflydelse og konsekvens det kan have for andre. Det frie valg af udtryk slutter ved det punkt, hvor det bliver en undertrykkelse af en anden.*

6. Følelsesmæssig og psykisk vold: Dette inkluderer en opførsel, som har til hensigt at undergrave en persons selvtillid og troværdighed, ved at agere nedladende eller afvisende over for personen. Det kan komme til udtryk ved at vedkommende latterliggøres, ignoreres, isoleres, bliver gjort til syndebuk eller på anden vis mobbes.

'Gaslighting' hører også til denne definition af vold. Gaslighting er en yderst sofistikeret form for psykisk vold, der via manipulation nedbryder en person, ved at få personen til at tvivle på sine egne opfattelser og sanser. Man benægter eller modsiger personens perspektiv, for eksempel ved at fortælle, at personen/erne) er "skøre" eller lignende.

Det betyder ikke: *At man ikke kan være uenige med nogen eller modsige dem. Men gør det med argumenter ud fra dit eget perspektiv eller erindring af begivenheder, i stedet for at latterliggøre eller afvise de andres.*

7. Chikane: Dette er et mønster af gentagen, vedvarende, uvelkommen adfærd rettet mod en person. Isoleret set kan den enkelte handling forekomme harmløs, men ved gentagelse bliver det til chikane, især hvis personen, det er rettet imod, har bedt om, at adfærden stopper. Eksempelvis er det at tage kontakt til nogen ikke i sig selv chikanerende, men hvis der er tale om gentagne og uønskede opkald eller beskeder, så er det chikanerende opførsel. Chikane kan omfatte at komme med uopfordrede og upassende bemærkninger til en person (komplimenter eller andet) om dennes udseende eller evner, og gentagne gange efterspørge tjenester, seksuelle eller ej, selv om at man tidligere er blevet afvist, ignoreret eller ikke mødt med entusiasme.

***Det betyder ikke:** At søge afklaringer eller minde en person om en opgave eller handling, som vedkommende har accepteret at skulle udføre. Dette afsnit af retningslinjerne skal bruges til at beskytte os selv mod, at gentagne anmodninger bliver brugt taktisk på en truende og intimiderende måde, og ikke til at undgå at besvare gyldige spørgsmål eller til at undgå at træffe beslutninger.*

8. Skriftligt misbrug: De samme problemer opstår ofte i skriftlig kommunikation, hvad enten det er på mailinglister, i fora og sociale medier, eller det er i personlige e-mails og tekstbeskeder. Det kan være nemmere at både misforstå skriftlig kommunikation og samtidig overskride grænserne for krænkende sprogbrug, da de ting, der normalt holder os tilbage i en ansigt-til-ansigt situation, ikke er til stede (f.eks. social uro, øjeblikkelig negativ respons fra en anden eller opmærksomhed på den anden persons stressreaktioner). Det er ikke synligt i skriftlige dialoger, og mange finder det nemmere at udtrykke sig selv klart og sammenhængende skriftligt end i tale. De har tid til at tænke deres synspunkter igennem og få den fornødne selvtillid til at fremsætte dem. Men de samme regler skal gælde med hensyn til at undgå personlige fornærmelser, undertrykkende sprogbrug, mobning og chikane.

***Det betyder ikke:** At du ikke kan diskutere politiske emner eller diskutere ting, folk har sagt eller skrevet. Men prøv altid på at føre en sober tone, og hvis du føler, at du bliver modarbejdet, så foreslå et andet format til diskussionen (f.eks. privat korrespondance eller et møde). Undgå at sende e-mails eller beskeder, mens du føler dig vred eller oprørt. Vent, til du er faldet ned, læs dit*

svar igennem igen og tænk over dine formuleringer ud fra, hvordan du gerne vil have, at du selv og dine venner skal tildales. Du skal altid forholde dig til de pointer, du er uenig i, og ikke til den person, som har fremsat dem (eller den type person, du forestiller dig har sådanne pointer). Lad være med at antage, at du kender nogens holdning eller bagvedliggende motiv, med mindre det er blevet entydigt udtrykt. Du kan kun argumentere imod det, der er blevet sagt, ikke imod det, som du tror, der tænkes med det. Argumentér ud fra et perspektiv om, at alles idéer, inklusiv din egen, kan udvikles, i stedet for at forsøge at besejre den modsatte opfattelse eller gennemtvinge en tilbagetrækning. Der er ingen individuelle vindere eller tabere, kun produktive eller destruktive diskussioner. Det er meget sjældent, at folk trækker en holdning tilbage, når det er skrevet offentligt. Accepter det, også selv om du får andre til at ændre deres mening. De vil sikkert aldrig indrømme det offentligt, og hvis de gør, vil du sikkert ikke få det at vide. Lad det ligge.

Anvendelse af politikken/retningslinjerne

Dette afsnit forklarer, hvordan 'Politik for ansvarlighed' anvendes.

Hvad er vores "spaces"? Hvor gælder den?

Denne politik er tiltænkt at gælde for medlemmer af AF, når vi mødes sammen, om det er til et lokalt/nationalt møde eller andetsteds. Dette gælder også i vores online kommunikation, i telefonen, skriftligt – privat som offentligt. Det er ikke i orden at misbruge hinanden, bare fordi det er en personlig e-mail og ikke en mailingliste eller Facebook gruppe, eller til en fest og ikke til et møde.

Hvem gælder dette for?

Dette gælder for alle, der deltager i noget, der enten er organiseret af AF, eller hvor AF er medorganisator.

Nogle af de former for adfærd, vi har defineret, bør aldrig, på noget som helst tidspunkt, af nogen som helst medlemmer, accepteres eller praktiseres; for eksempel seksuel krænkelse, eller seksuel eller racistisk ladet verbal krænkelse. Hvis overgrebsadfærd som dette accepteres, viser det overfor alle, at det er et undertrykkende og utrygt miljø at være i. Også selv om adfærden er rettet mod grupper, vi er i direkte konfrontation med, for eksempel politiet, eller medlemmer af fascistiske grupperinger.

Hvordan bruger jeg retningslinjerne?

Kontakt et medlem af [navn på arbejdsgruppe] gennem [e-mail], eller kontakt et hvilket som helst medlem af AF, for at starte en proces for at håndtere en adfærd, du har oplevet. Proceduren er defineret i vores politik for konfliktløsning og processer for konflikthåndtering styret af overleveren [den krænkede, o.a.], som er beskrevet nedenfor.

Hvis du ønsker det, vil vi efter bedste evne behandle dine punkter med fortrolighed og anonymitet. Du vil få mulighed for at udpege nogle betroede medlemmer af AF, som du stoler på, til at mægle for dig i de processer, der måtte komme (og du er selvfølgelig også velkommen til at tale for dig selv direkte, hvis du foretrækker det).

Klager, der involvere fysisk vold, voldtægt, seksuelt overgreb eller seksuel chikane, vil blive håndteret i en Proces Styret af Overleveren, og behøver ikke at involvere nogen, som overleveren ikke har udpeget. Enhver, som er blevet udpeget som en krænker/overgrebsperson, der har foretaget ovenstående eller andre seriøse eller voldelige overgreb, får karantæne fra AF og arrangementer organiseret, eller medorganiseret, af AF, så længe processen kører. Hvis vedkommende er medlem af AF, vil medlemskabet blive suspenderet, indtil sagen er afklaret.

Klager, som ikke involverer vold, vil blive håndteret i en proces for konfliktløsning, og begge/alle parter vil blive opfordret til at kommunikere deres bekymringer på en konstruktiv måde – via mediator om nødvendigt – med henblik på at genetablere evnen til et reelt samarbejde på en tryk måde for alle.

Klager over taktisk eller teoretisk afvigelse fra organisationen bør følge vores Proces for Politiske Klager og sendes til Intern Bulletin. Begge/alle parter vil blive opfordret til at kommunikere deres klager på en konstruktiv måde til det førstkommende landsmøde [FDM - Federation Delegates Meetings; kvartalsvist, besluttende landsmøde; o.a.] – med mægling om nødvendigt – med fokus på at genoprette den politiske enhed i organisationen.

Ofte stillede spørgsmål

Hvad er mere sikre rum [safer spaces]?

Et mere sikkert rum er et sted, der har en politik, der oplister hvilken adfærd, brugerne af rummet har kollektivt besluttet, at de ikke vil tolerere i det rum. Det er et rum, hvor folk kan føle, at det er mindre sandsynligt, at de vil opleve vold, chikane, intimidering eller mobning, og at de vil få støtte til at imødegå den form for adfærd, hvis de oplever det.

Vi navngiver disse adfærdsformer i vores Politik for Mere Sikre Rum, så vi har en aftale om, hvad vi rettelig kan udfordre, så alle, der konfronteres med disse former for adfærd, ikke behøver at føle sig alene eller risikere en afvisning af deres bekymringer, og så dem, der må fristes til at anvende disse former for adfærd som en genvej til at fremme deres pointe, vil tænke sig om en ekstra gang med henblik på de negative konsekvenser.

Hvorfor mere sikre i stedet for sikre?

Det er ikke muligt at fuldstændig uddykke alle de adfærdsformer, vi er imod, og vi forsøger ikke at lade, som om vi er perfekte, eller at noget som helst sted kan garanteres helt sikkert for alle.

Målet er, at en kollektiv aftale om, hvad der er uacceptabelt, og processer for at imødegå disse former for adfærd, vil gøre rummet mere sikkert end de steder, der beror på statslige love og tiltag, eller at antage, at disse rum ikke behøver nogen aftaler eller processer overhovedet.

Hvorfor har vi brug for mere sikre rum?

Når vi organiserer ikke-hierarkisk, arbejder vi i et miljø, vi ikke er socialiseret til, og bliver derfor nødt til at tænke over, hvad det betyder for den måde, hvorpå vi kontrollerer vores egen adfærd eller påvirker hinanden. Vi lever i et samfund, der sætter grænser for konflikter fra oven, som kun tillader stats sanktioneret vold og kun karakteriserer noget som aggression, når der er tale om modstand mod statslige love. Kapitalisme, racisme, sexismen, homofobi, invalidering og en lang række andre interagerende undertrykkelsessystemer er alle en del af den verden, vi lever i. Vi er blevet formet af disse systemer, og en konstant afvisning af dem er ikke nok til at få dem til at forsvinde hverken fra vores organisationer eller vores egne adfærdsmønstre. Vi har brug for mere sikre rum, ikke fordi vi tror, at vi kan bygge vores eget lille udsnit af utopia fri for undertrykkelse og hierarkier, men fordi vi ved, at vi ikke kan, og derfor må vi finde måder til at anerkende og håndtere disse undertrykkelsesmekanismer, når vi støder på dem hos venner og kammerater.

Kan vi ikke bare bruge 'sund fornuft'?

Når først en konflikt er undervejs, så er det i praksis svært for alle, der er involveret, at tale om en adfærd og samtidig se bort fra dem, der udviser den. Vi ender ud med at forsvare eller angribe bestemte personer i stedet for at tale om, hvorfor en handling var rigtig eller forkert. Et sæt af definitioner, som er defineret på forhånd, tillader os at se på vores konflikter en smule mere objektivt.

Det er let at tage en rimelig kritik som en fornærmelse, eller at blive krænket efter at have rejst en nødvendig kritik af andres adfærd, fordi det kan ses som noget personligt og såre deres følelser. En politik kan blive brugt til både at legalisere vores bekymringer om andre og hjælpe os med at eksaminere vores egen adfærd mindre defensivt.

Kan folk misbruge eller manipulere denne politik?

Ingen politik eller proces er immun overfor at blive misbrugt, men vi kan forsøge at vogte os mod det ved at opfordre alle involverede i en proces til at inddrage mediatorer, som de stoler på, og til at have en målsætning om at finde en løsning og genskabe tryghed, i højere grad end at sætte nogen for retten eller straffe dem for at bryde de politiske retningslinjer.

Hvis et medlem af AF for eksempel bevidst fremprovokerer vrede hos andre (i stedet for at udfordre deres pointer konstruktivt) og derefter indkalder dem til en proces, fordi de tyede til fornærmelser, så vil processen dække over hele situationen og håndtere provokationen såvel som fornærmelsen og koncentrere sig om, hvordan begge parter kom til at føle sig trygge, og ikke blot, hvem der begyndte.

Derfor er det meget svært for nogen at misbruge politikken, hvis dem, de har til formål at manipulere med, går ind i processen i god tro.

Forhindrer dette fri tale og åben debat?

Mere sikre rum handler ikke om at forsøge at forbyde eller undertrykke konflikter, i stedet handler det om med omtanke at lade konflikterne foregå konstruktivt og samtidig sikre, at det ikke leder til, at folk bliver såret, marginaliseret eller bragt til tavshed. Hvis debatten handler om en bestemt form for undertrykkelse, er det nødvendigt at inddrage folk, der har oplevet den form for undertrykkelse, for at det bliver konstruktivt og får andre til at føle sig trygge ved at deltage i debatten. Hvis vi ikke bekymrer os om deres tryghed, hvis vi lader debatten blive en undskyldning for at angribe eller intimidere hinanden verbalt, så har vi forhindret fri tale og åben debat ved at udelukke folk fra debatten.

Politikken for mere sikre rum er ikke designet til at forhindre uenigheder eller lukke ned for normal argumentation, men til at modvirke situationer, hvor nogen bliver intimideret ud af sådanne diskussioner.

Vi behøver ikke alle blive enige om alting, men vi tolererer ikke brugen af vold, chikane eller intimidering for at fremføre vores pointe.

Friheden til at tale stopper, når det bliver til en undertrykkelse af andre.

Dette ligner regler. Er vi ikke imod regler?

Siden vi afviser statslige love, er vi nødt til at lave vores egne pejlemærker for rimelig adfærd, og vores egne processer for håndtering af urimelig adfærd. Retningslinjerne for mere sikre rum, for konfliktløsning og for overlever-styrede processer for at genskabe retfærdighed er vores redskaber til dette.

Politikken for mere sikre rum definerer, hvilke typer af adfærd, vi er blevet enige om, at vi ønsker at undgå. Man kan kalde det regler, men det er regler, vi selv har lavet, ikke regler, vi er blevet påduttet udefra. Vi kan også forslå ændringer til vedtagelse på ethvert landsmøde. Ved konstant at forsøge at forbedre og skabe klarhed over, hvad vi forventer af os selv og hinanden, arbejder vi frem mod det bedre samfund, som vi gerne vil være en del af.

Straffer vi folk, når de bryder reglerne?

Nej. Det, vi maksimalt kan gøre, er at adskille dem fra folk og udelukke dem fra vores rum, og det er ikke en løsning, vi tyer til med lethed.

Pointen med at i vores politik at navngive de forskellige adfærdsformer er **ikke**, at vi øjeblikkeligt udelukker dem, som praktiserer dem på en eller anden måde; vores processer skal sikre en respons på konflikter, som er forholdsmæssige og konstruktive. Det handler ikke om at straffe folk, det handler om at løse konflikter, sikre vores rum og dem, der bruger dem, beskytte dem, der har været udsat for vold eller seksuel krænkelse, genetablere tillid og ændre den måde, vi forholder os til hinanden og ser vores konflikter på.

Formålet med alle vores processer er, at vi undersøger årsagerne til vores handlinger, forstår hvilken effekt vi kan have på andre og overvejer mere konstruktive måder til at håndtere den situation, der gav anledning til vores adfærd.

Vi kan ikke forvente, at det altid fører til fuld genetablering af tillid, og nogle gange vil det være nødvendigt at ekskludere folk fra vores rum eller opstille kriterier, som begrænser deres deltagelse, men dette er altid af sikkerhedshensyn, ikke en straf.

Hvorfor udføres alle processer ikke åbent?

Ikke alle processer vedrører alle i organisationen. Nogle konflikter er personlige, og de involverede vil hellere holde deres tvister private eller kun involvere et eller to betroede medlemmer til at mægle. Så længe deres konflikt ikke drejer sig om et emne, som vedrører AF's fungeren eller medlemmerne som helhed, er der ikke nogen grund til, at de ikke skal løse deres konflikt privat.

Nogle gange er der meget vigtigere årsager til fortrolighed. Det er specielt vigtigt for i en overlever-styret proces, at den krænkede eller den person, der rapporterer om vold eller sexistisk adfærd, føler sig tryk ved at gøre det og ved, at man ikke vil blive genstand for fordømmelse eller repressalier fra gerningsmanden eller andre medlemmer.

Hvem kan dømme, hvad der er sket, eller sige, hvem der har ret?

Ingen. Ideelt kommer de involverede selv til en overensstemmelse, med mægling eller støtte fra andre medlemmer, hvis de efterspørger det.

Hvis en konfliktløsningsproces slår fejl, kan et møde i en lokalgruppe, eller i hele AF (om nødvendigt) træde ind for at afgøre, hvad der skal gøres. Men dette er sidste løsning og, igen, meningen er tryghed og løsning ikke dom og straf. Se procesdokumentet for mere detaljerede information om, hvordan det præcis virker.

Hvad med at tjekke beviser og afgøre fakta?

Vores processer tager udgangspunkt i at afgøre, hvad der fik deltagerne til at føle sig usikre, og hvad der skal til for at få dem til at føle sig trygge igen. Det kræver, at deltagerne har en forståelse for hinandens perspektiv. Hvis de har forstået situationen forskelligt, kan det være gavnligt at identificere, hvorfor det skete, men det er sjældent gavnligt at kigge efter uoverensstemmelser i parternes historier og prøve at afgøre, hvilken af dem der er den objektive sande (hvilket normalt ikke engang er muligt).

Hvad hvis jeg føler mig utryg på grund af adfærd, der ikke er på listen?

Du kan anmode om en proces til at håndtere enhver type af adfærd, der får dig til at føle dig utryg – det behøver ikke være eksplicit oplyst i denne politik.

Dette er et "levende" dokument, der kan ændres efter forslag til og beslutning på et landsmøde. Hvis der er noget vigtigt, vi har udeladt, så fortæl os det endelig, så vi kan udbygge politikken og få det med.

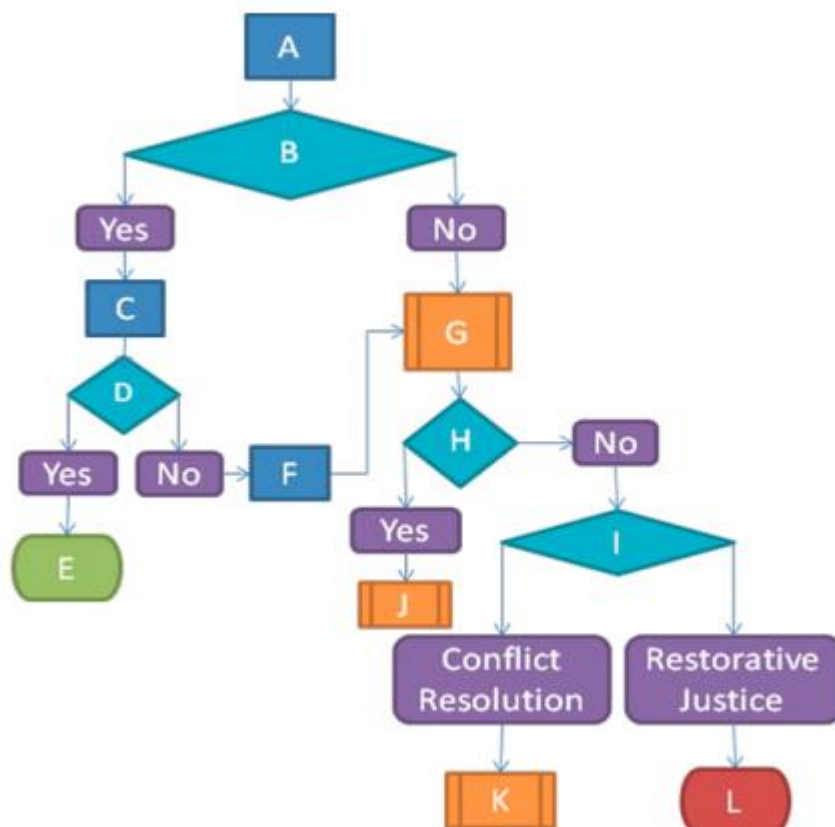
Processer i Anarkistisk Føderation (konflikthåndtering, overlever-styret genskabelse af retfærdighed og politiske klager)

Hensigtserklæring/principper

- 1) At anerkende menneskeligheden hos alle involverede. Alle i en klage eller konfliktsituation fortjener og behøver støtte for at kunne komme videre.
- 2) At prioritere selvbestemmelsen hos overlever af fysisk og seksuelt misbrug. Dette betyder at respektere behovet for, at alle problemer, der rejses, bliver behandlet med fortrolighed, og at detaljer kun bliver givet videre til dem, som er nødt til at kende dem i henhold til nedenstående retningslinjer.
- 3) At fremme et miljø, der ikke tillader emotionelle eller psykologiske krænkelser. Vi anerkender, at hvis der ikke bliver tjekket op på disse, så kan det alvorligt påvirke det mentale helbred. Når vi har separate processer for fysiske og ikke-fysiske krænkelser, er det ikke, fordi vi ser et hierarki imellem de forskellige krænkelser, men fordi vi er nødt til at håndtere dem på forskellige måder.
- 4) At vedtage processer med nøje overvejelse af de mulige konsekvenser og med henblik på at beskytte vores rum og støtte dem, der bruger dem, til at arbejde konstruktivt sammen for vores fælles mål.
- 5) At erkende, at det vi føler, er helt og aldeles gyldigt, men at det ikke nødvendigvis er det samme, som det, vi tænker og mener, og ikke nødvendigvis er andres ansvar, eftersom vi alle kommer med en personlig historie med oplevelser og følelser i enhver situation.

- 6) At sikre, at dem, der faciliterer og deltager i en overlever-styret proces har en god forståelse af den politiske analyse af seksuel vold.
- 7) At anerkende, at når nogen er i modtagerenden af undertrykkelse, er det sandsynligt at det bringer lignende oplevelser fra tidligere frem, og at dette får klagen/konflikten, der involverer undertrykkelse, til at føles dobbelt usikker.
- 8) At anerkende, at ubevidst undertrykkelse, som er resultatet af en opførsel, som er tillært eller adopteret af at vokse op i et undertrykkende samfund, kan være lige så sårende som bevidste handlinger, og vi er nødt til at påtage os, såvel individuelt som kollektivt, at omskole os selv. Den positive side af dette er, at viljen til at gøre det kan medføre forandringer.
- 9) At være tydelig og konkret, når der kommunikeres med mennesker om deres ansvarlighed, herunder vores ræsonnement såvel som vores betingelser eller krav. Når disse kan være svære at høre eller svære at imødekomme, så skal det overvejes at sikre, at personen har mulighed for at søge hjælp hos sine venner, familie, og personer tæt på, eller selv at tilbyde vores støtte, hvis det er passende.
- 10) At tilbyde veje for alle i organisationen til at udvide deres evner og viden ved at sørge for vidensdeling/øvelser og stille relevante bøger til rådighed. At lære om og praktisere konfliktløsning skal være et fælles ansvar og et integreret del af, hvordan vi arbejder sammen. Ikke alene er evner for konflikthåndtering nyttige på andre områder af vores liv, de er også nyttige værktøjer, som kan hjælpe til med at leve i det ikke-hierarkiske, samarbejdende samfund, som vi stræber efter – hvor der ikke er nogen appel til autoriteter om at træffe beslutninger imod os, eller til at fortælle os, hvad vi skal gøre, og hvor målet ikke er at "vinde" en konflikt, men at adressere og løse problemet ved roden.
- 11) At være forberedt på muligheden for, at processerne kan være langvarig, og at man skal være involveret i dem i lang tid.

Igangsætning af en proces

A: Person eller gruppe (A) erfarer eller oplever adfærd af grænseoverskridende karakter fra en person eller gruppe (B)

B: Føler (A) sig tryk og sikker ved at tale med (B) alene?

C: (A) taler til (B) privat om dennes/deres adfærd, med et problemløsende fokus.

D: Er der fundet en tilfredsstillende løsning?

E: Konflikten er løst til begge parters tilfredshed – en proces er ikke nødvendig.

F: (A) kontakter et medlem af AF for at igangsætte en proces. Personen kan agere som facilitator eller kan, hvis det er gensidigt accepteret, arrangere, at et andet medlem af AF kan gøre det.

G: Facilitator og (A) afdækker, hvilken type proces der skal anvendes ud fra en definition af konflikttypen'. Definitionen af konflikttypen er afgørende for, hvor meget information der skal med, når (B) skal informeres om, at en proces omhandlende (B)s adfærd er igangsat. Derudover afgør definitionen af konflikttypen også, hvem der ellers skal kontaktes, og hvilke processer der skal følges. Gå til afsnittet 'Definering af processens karakter'.

H: Indvilger (B) i at deltage?

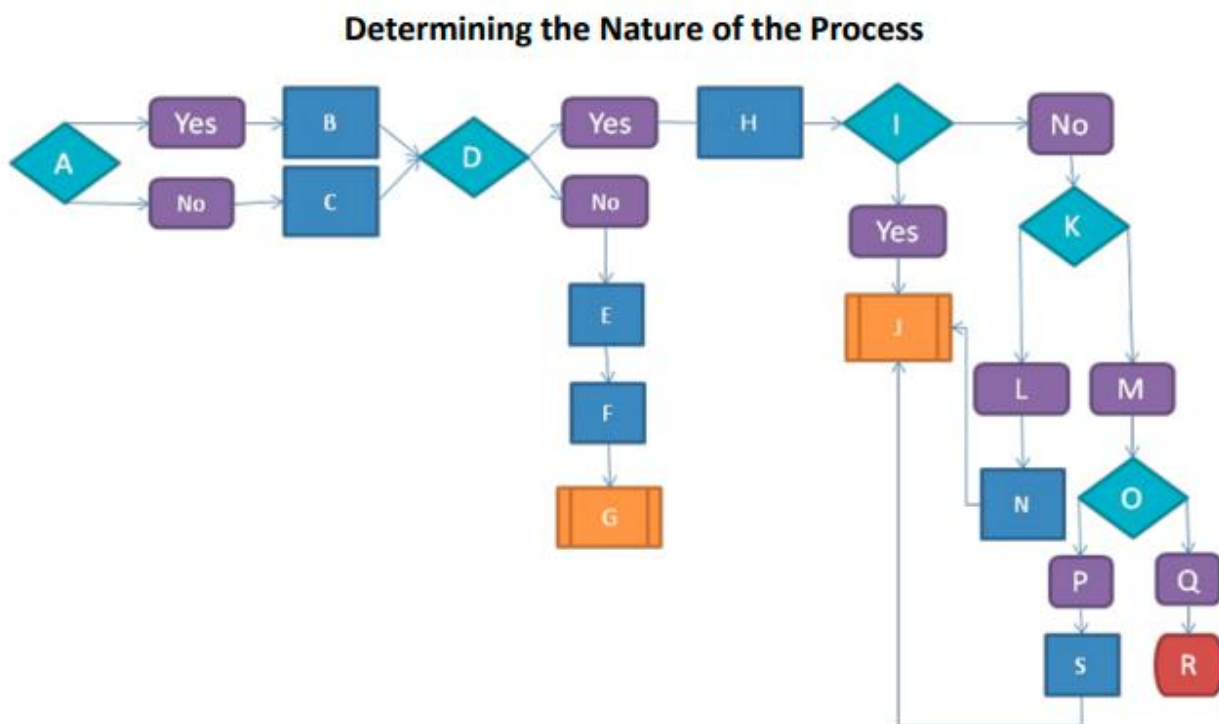
I: Hvilken proces blev valgt i punkt G? Konfliktløsning eller genskabelse af retfærdighed?

J: Alt efter om det er en 'konfliktbehandlingsproces med mediator' (gå evt. til afsnit), eller om det er en 'overlever-styret proces for genskabelse af retfærdighed' (gå evt. til afsnit), der er blevet defineret i punkt G, så går man videre med den af processerne, der er defineret.

K: Hvis en af parterne er uvillig til at deltage, så kan konfliktbehandlingsprocessen betragtes som mislykket. I så fald gå til afsnittet 'Mislykkede konfliktbehandlingsprocesser'.

L: Ved at afvise (A)'s og/eller AF's bekymringer, nægter (B) at komme med forsikringer, der kan beskytte vores rum, og kan derfor ikke tillades at være medlem. (B) har dermed ekskluderet sig selv. Facilitator bør informere medlemmerne om, at (B) er blevet ekskluderet af sikkerhedsmæssige hensyn, og komme med en forklaring, der respekterer overleverens privatliv.

Definering af processens karakter

A: Ønsker (A) anonymitet overfor (B) eller nogle af medlemmerne af AF?

B: Alle facilitatorer og deltagere vil blive bedt om at holde (A)s identitet fortrolig.

C: (B) kan måske få at vide, hvem der har indledt en proces imod (B), men det er stadig bedst at facilitatorer ikke oplyser detaljer om processen, eller hvem der er involveret, til nogen uden for teamet af facilitatorer, uden deltagernes udtrykkelige tilladelse.

D: Involverer det pågældende overgreb voldtægt, seksuelt overgreb, seksuel chikane eller fysisk overfald?

E: (A) bør udpege folk, som skal involveres i mæglingprocessen. Hvis (A) ikke kender ret mange medlemmer af AF godt, kan facilitator komme med forslag til personer og skabe kontakt til disse med (A)s tilladelse.

F: Facilitator skal nu informere (B) om, hvilken adfærd der er blevet indberettet, og at en proces imod dem er blevet indledt. (B) må kun få oplyst, hvem der har klaget over vedkommende, hvis (A) giver tilladelse. (B) bør få oplyst, hvem der er udvalgt til at mægle, og få mulighed for at udpege yderligere mediatorer, hvis (B) ønsker det.

G: Processen vil blive en konflikthåndteringsproces med mediator. Gå tilbage til punkt H i 'Igangsætning af en proces'.

H: Af sikkerhedshensyn er (B)'s medlemskab suspenderet. Facilitator skal fortælle (B), at (B) ikke må deltage i AF's møder eller events, indtil der er kommet en afslutning på processen. Processen bør bestemmes af overleveren/overleverne, og der bør ikke tages andre skridt eller udleveres information til andre, med mindre overleveren/overleverne har givet sin/deres udtrykkelige tilladelse og accept.

I: Er (A) overlever?

J: Processen vil blive ført som en 'overlever-styret konflikthåndteringsproces'. Gå tilbage til H i afsnittet 'Igangsætning af en proces'.

K: Hvis overleveren/overleverne endnu ikke er involveret i processen, men er kendt af folk, der er involveret, skal facilitator/ere finde en passende måde at kontakte dem på, for at tilbyde dem AF's støtte i en overlever-styret konflikthåndteringsproces.

L: Overleveren/erne er til at komme i kontakt med og ønsker at deltage i processen.

M: Overleveren/erne er ikke til at komme i kontakt med, det er upassende at kontakte dem, eller de ønsker ikke at blive involveret.

N: Overleveren er nu (A), og den person, der har rapporteret om hændelsen, skal kun vedblive med at være involveret, hvis (A) ønsker det.

O: Facilitator/erne bør bruge 'den akutte beslutningsprocedure' til at bestemme, om AF ønsker at gå efter en proces mod (B) som organisation, eller om de vil gøre udelukkelsen permanent.

Facilitatorerne bør balancere overlevers/ernes fortrolighed med behov for at sikre AFs medlemmer og kun give et minimum af information, og aldrig udlevere overlever/overlevernes identitet.

P: Det besluttet at indlede en proces mod (B) som organisation.

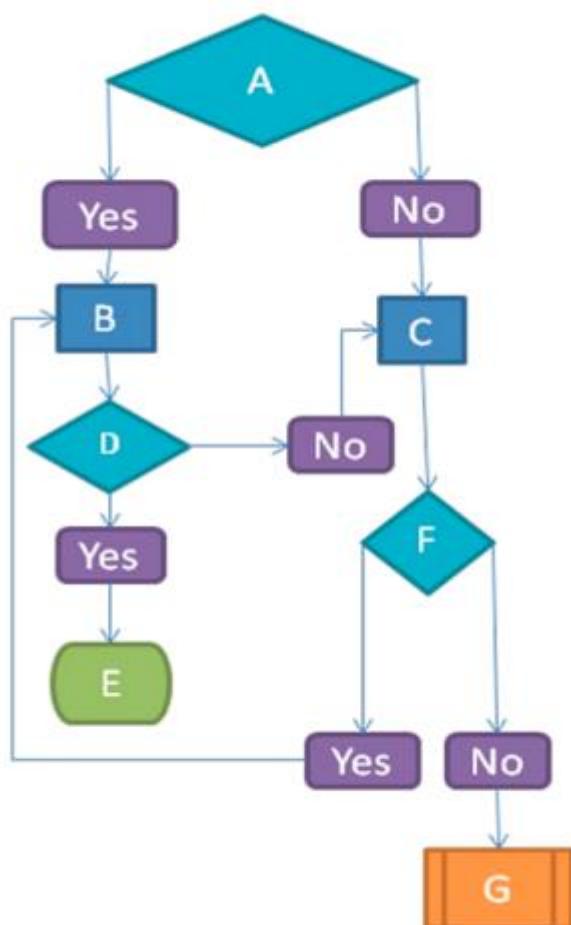
Q: Det besluttet, at (B)s udelukkelsen er permanent.

R: Facilitator kommunikerer beslutningen til (B) sammen med råd om rehabilitering, hvis det er passende.

S: Facilitator informerer (B) om, at AF har til hensigt at starte en proces imod vedkommende. Organisationen er nu (A). Herfra kan afsnittet om en overlever-styret proces bruges som guide, men eftersom overleveren/erne ikke er involveret, er det ikke AF's opgave at tage stilling til det rapporterede overgreb, men udelukkende til, hvilke skridt (B) kan tage for at garantere medlemmerne, at (B)s tilstedeværelse ikke bringer sikkerheden af vores rum i fare.

Konflikthåndteringsproces med mediator

Mediated Process for Conflict Resolution

A: Føler både (A) og (B) sig sikre og trygge ved at mødes med tilstedeværelse af en mediator/er?

B: (A) og (B) mødes med mediator, og anvender 'vejledning for mediator/er' for at se, om sagen kan løses.

C: Mediator/er mødes med (A) og (B) separat, hvor de skal have lov til at tale frit og blive klar på, hvad de hver især ønsker at opnå med processen.

D: Er det fundet en tilfredsstillende løsning?

E: Konflikten er løst til begge parter tilfredshed.

F: Føler alle involverede parter, at de nu kan mødes og opnå et produktivt resultat?

G: Gå til afsnittet 'Mislykkede processer'

Vejledning for mediatorer

Mediatorernes rolle er ikke at vælge side eller bestemme, hvad (A) og (B) skal gøre. Deres rolle er at skabe et rum, hvor det er muligt for (A) og (B) at mødes tale med og lytte til hinanden, samt hjælpe dem med i et samspil at finde frem til en løsning på konflikten.

Hvis det efterspørges, kan mediatorer blive tildelt til hver af parterne, for at støtte dem såvel privat som ved et møde. Og igen skal det understreges, at med støtte menes der ikke at vælge side, men at muliggøre, at man hver især føler sig tryk nok til at udtrykke sig og ikke sidder alene, når man lytter til holdninger, som kan være ubehagelige. Aftaler om konkrete fremadrettede handlinger, som udspringer af mødet, bør skrives ned af facilitatoren i fælles forståelse mellem de involverede.

Hvis hele organisationen er blevet informeret om, at der finder en mæglingsproces sted, skal facilitatorerne og/eller (A) og (B) aflægge en rapport i den førstkomende Interne Bulletin.

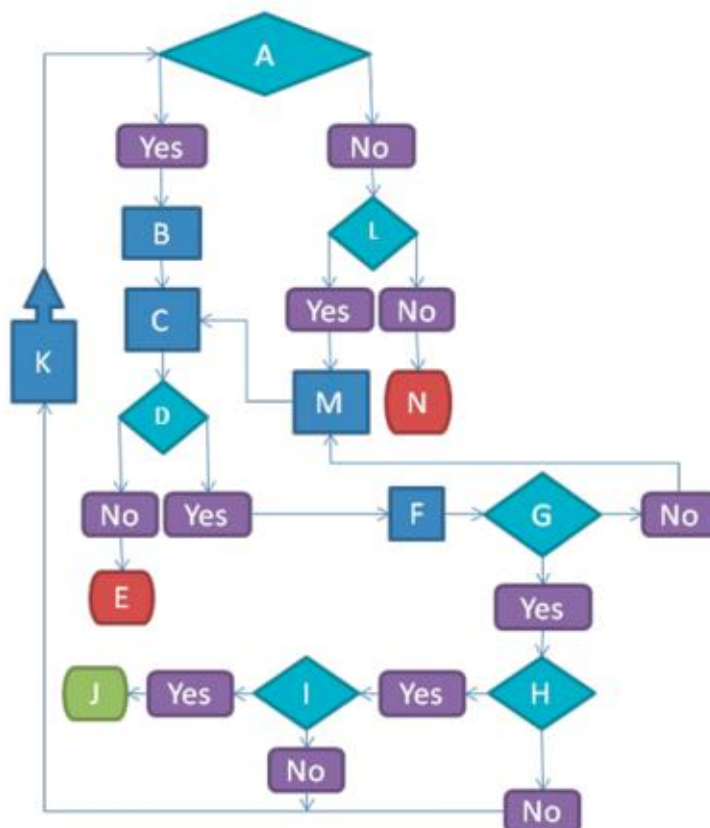
Mediatorer kan understøtte kommunikation mellem (A) og (B) på følgende måder:

- Lytte ukritisk til, hvordan problemet bliver opfattet af (A) og (B), og tage problemet seriøst.
- Opfordre (A) og (B) til at udtrykke deres bekymringer om den/de adfærd og handlinger, der har været problematiske, og ikke om den anden parts personlige egenskaber.
- Forberede (A) og (B) til at kunne udtrykke sig selv, når de skal mødes.
- Identificere nogle handlinger, som (A) eller (B) kan foretage for at ændre en specifik adfærd eller for at uddanne dem selv på specifikke områder.
- Foreslå en dagsorden, en struktur eller på anden måde være behjælpelig med lave et setup for et møde, specielt hvis det møde nummer to, og det første møde fejlede.
- Arrangere et særligt møde i AF. Eventuelt kan man enes om en afrapportering til organisationens medlemmer, så alle er orienteret om konflikten og de tiltag, der er taget for at komme videre.
- Foreslå en ny mediator, hvis du føler, at du ikke kan komme videre i processen.
- Foreslå at overbringe klagen/konflikten til en lokalgruppe, et udvalg eller et landsmøde (enten ved personligt fremmøde eller skriftligt) for her at få hjælp til at løse problemet.

Eksempel på en overlever-styret proces for genskabelse af retfærdighed.

(Overleveren må gerne forslå ændringer – dette er en guide for ideer og god praksis)

**Example of a Survivor-led Process for Restorative Justice
(The survivor may make changes – this is a guide for ideas and good practice)**

A: Er der noget, som (B) kan gøre for at få (A) til igen at føle sig tryk, når (B) er til stede?

B: (A) opstiller de krav, der skal imødekommes af (B), for at trygheden genetableres (se nedenstående retningslinjer for ideer). (B) fortsætter med at være suspenderet, indtil disse krav er imødekommet.

C: (A)s beslutninger og krav kommunikeres til (B) i en udmelding, som (A) enten har skrevet eller godkendt.

D: Anerkender (B) disse vilkår og arbejder hen mod at genskabe en situation, hvor (A) føler sig tryk?

E: (B) fortsætter med at være udelukket og har ikke adgang til AFs møder og rum. Facilitator informerer (B) og medlemskredsen, under hensyntagen til kun at give nødvendige detaljer og respektere (A)s fortrolighed, hvis det ønskes. Hvis (B) udgør en fare for andre i det anarkistiske miljø, så kan (A) have et ønske om at sende en udmelding til andre grupper og grupperinger, som kunne blive påvirket. Dette bør ske ud fra (A)'s skøn, med støtte fra facilitatorerne og kan

eventuelt bakkes op af enkeltpersoner, lokalgrupper, udvalg eller hele organisationen, afhængigt af erklæringens indhold, og hvem (A) ønsker at henvende sig til for at få støtte.

F: (A) fastsætter en dato for genovervejelse af sagen. Det er (B)s opgave at kontakte facilitator eller gruppen på dette tidspunkt og vise, at kravene er blevet imødekommet.

G: På dagen for genovervejslen, er (A) så tilfreds med (B)s udvikling?

H: Lokalgruppen mødes og beslutter, om alle er klar til at genforenes med (B).

I: Lokalgruppen foreslår i næste IB, at (B) skal have lov til at blive genoptaget i organisationen. Hvis forslaget vedtages, fortsættes fra punkt J, hvis det falder, fortsættes til punkt K.

J: (B) kan vende tilbage til AF, muligvis på præmisser, som er bestemt af (A), (B)'s lokalgruppe og/eller organisationen.

K: Gruppen/organisationen er nu (A). Denne del af processen er en ekstra sikkerhedsforanstaltning. Ingen har ret til at frikende (B), hvis overleveren ikke gør det, men lokalgruppen eller organisationen kan kræve yderligere forsikringer, selv hvis overleveren er tilfreds. Overleveren er første prioritet, men (B) kan kun få ophævet sin karantæne, hvis alle føler, at det er trygt og sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

L: Er det muligt, at denne beslutning kan ændre sig over tid?

M: (B) har fortsat karantæne med en dato fastsat af (A), hvor situationen genovervejes. Der kan fastsættes nogle betingelser, som skal imødekommes før en genvurdering (se nedenstående for ideer), eller processen kan muligvis blot udsættes, indtil (A) føler sig bedre i stand til at overveje sådanne betingelser.

N: (B) er for altid udelukket fra AF og har forbud mod at komme i AF-relaterede rum. Facilitator informerer (B) og medlemmerne om dette under hensyntagen til kun at give de nødvendige detaljer og med respekt for (A)s fortrolighed, hvis det ønskes. Hvis (B) kan udgøre en fare for andre i det anarkistiske miljø, så kan (A) have et ønske om at sende en udmelding til andre grupper og grupperinger, som kunne blive påvirket. Dette bør ske ud fra (A)'s skøn med støtte fra facilitatorerne og kan eventuelt bakkes op af enkeltpersoner, lokalgrupper, udvalg eller organisationen, afhængigt af erklæringens indhold, og hvem (A) ønsker at henvende sig til for at få støtte.

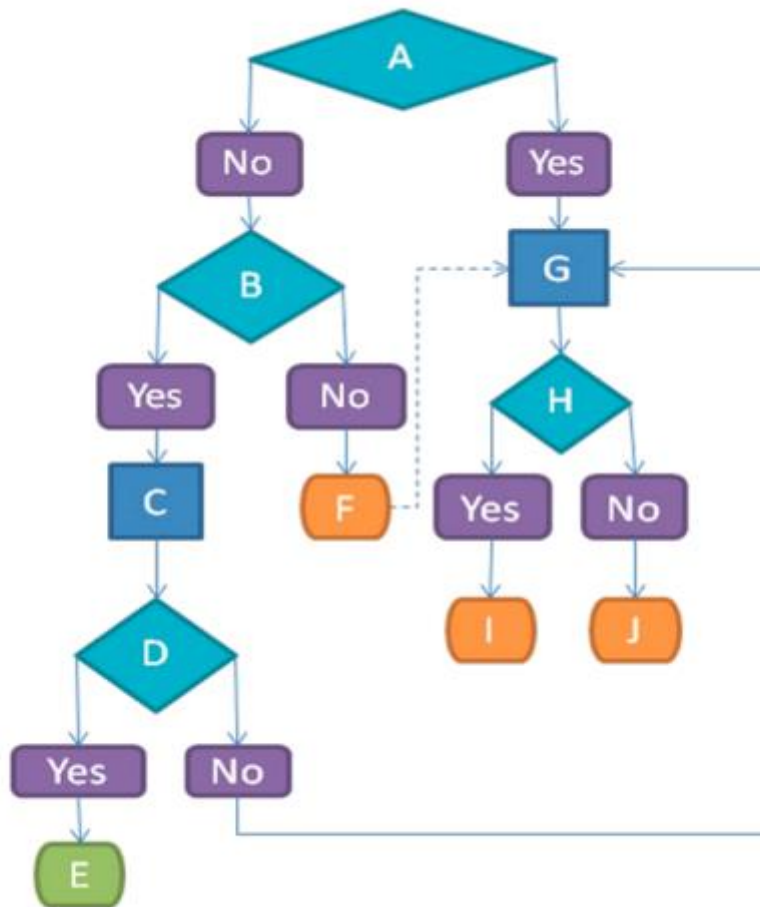
Idéer til krav, som overgrebspersonen kan forpligtes til at skulle opfylde, for at sikkerheden og trygheden kan genskabes

- Tage et kursus i vredeshåndtering.
- Søge vejledning/terapi.
- Erkende at have et problem og tale med venner eller andre i organisationen om det.
- Erkende sit ansvar og undskylde for den skade, man er ansvarlig for.
- Stoppe med at drikke, ryge hash/skunk/andre afhængighedsskabende stoffer, som har været brugt i tilknytning til den adfærd, der har ledt til overgreb/vold.
- Foretage andre ændringer af sin livsstil/attitude
- Undgå dårligt selskab eller dårlig indflydelse.
- Læse specifikke bøger/se dokumentarprogrammer/deltage i møder for bedre at forstå bestemte spørgsmål.
- Forfatte en skrivelse, der forklarer, hvorfor hændelsen fandt sted, og hvordan overgrebspersonen har tænkt sig at undgå sådan en adfærd i fremtiden.

Dette er ikke en udtømmende liste – overlevere kan komme med deres egne ideer, og husk, at de ikke er forpligtede til at give overgrebspersonen en vej ud. Faktisk kan et krav være, at overgrebspersonen har tænkt så grundigt over, hvordan der kan genetableres et trygt rum, at han/hun kommer med sine egne forslag.

Mislykkede konfliktløsningsprocesser

Failed Conflict Resolution Processes

A: Er (A) og (B) uvillige til at have deres gruppe eller et landsmøde til at løse sagen for dem?

B: Vil uenigheden påvirke AF?

C: (A) og (B) skal udarbejde et forslag til en løsning, og ellers må AF overtage processen.

D: Har (A) og (B) opnået en tilfredsstillende løsning?

E: Konflikten er løst til tilfredsstillelse for begge parter.

F: (A) og (B) fortsætter med at komme i AF-miljøet, på betingelse af, at de ikke lader deres konflikt påvirke andre i miljøet. Hvis de gør, så følg næste punkt.

G: De lokale grupper, som (A) og (B) tilhører, foreslår handlinger, som (A) og (B) skal foretage for at arbejde sammen, og kan eventuelt anse det for nødvendigt at udelukke en eller begge fra deres fællesskab, eller forbyde dem at komme til de samme arrangementer, hvis de ikke løser deres konflikt. Se guiden nedenfor for ideer. Hvis den lokale gruppe ikke føler sig i stand til eller afviser

at gøre det, laver de selv eller facilitatorerne en rapport om konflikten til næste IB, og FDM vil så beslutte, hvad der skal ske.

H: Kan (A) og (B) tilslutte sig de foreslåede handlinger/tiltag?

I: (A) og (B) fortsætter med at deltage i AF's aktiviteter på præmisser sat af AF.

J: (B), (A) eller begge er udelukket fra bestemte aktiviteter eller fra AF-rum, indtil de er villige til at gå på kompromis (se nedenstående vejledning).

Vejledning i at håndtere mislykkedes processer:

Denne proces er absolut sidste løsning, hvor en lokalgruppe eller FDM får myndigheden til at finde en løsning, som gør det muligt for (A) og (B) at gøre fremskridt hen imod at samarbejde konstruktivt .

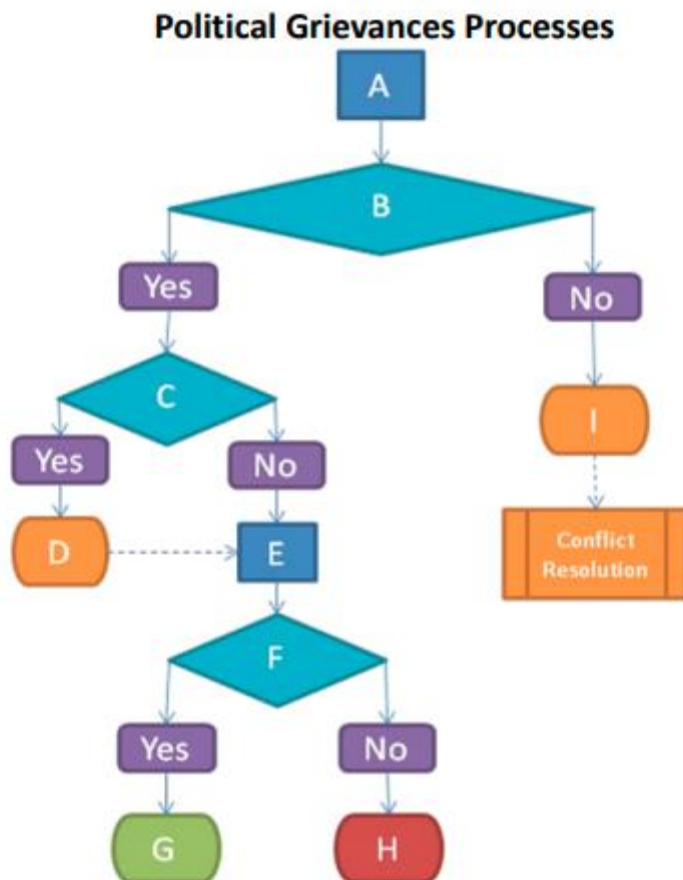
Dette kan eksempelvis indebære relationsrådgivning, time-out fra AF eller at bede et medlem fra en anden gruppe om at facilitere et møde.

Hvis alle praktiske muligheder er udtømte, kan gruppen/FDM finde det nødvendigt at gennemføre sanktioner, som forhindrer (A) og (B) i at mødes. Dette kan besluttet med tilstedeværelse af (A) og (B), eller ved at de møder op separat, eller på et møde, hvor de er fraværende og deres skriftlige erklæringer læses højt. Resultatet af dette møde kan indebære, at begge personer har forbud mod at deltage i møder eller aktiviteter, eller en beslutning om, at de må skiftes til at have adgang til aktiviteter.

Disse beslutninger er dømt til at være vanskelige, og er påvirket af vurderinger af, hvem der har ret eller hvem der mest fortjener sympati. Selvom dette kan være uundgåeligt, skal vi altid være forsigtige med at træffe beslutninger udelukkende på dette grundlag, eftersom personlige venskaber og forpligtelser nødvendigvis vil påvirke sådanne beslutninger. Vi bør i stedet forsøge at tage hensyn til øvrige faktorer, som fx i hvilken udstrækning hver person har gjort noget, som det utrygt for den anden eller for andre medlemmer at være i AF, og hver parts villighed til at engagere sig positivt i konflikthåndteringen.

Ethvert forslag eller beslutning, som er taget, uden at de involverede har været til stede, skal hurtigst muligt kommunikeres til dem.

Politiske klageprocesser

A: (A) er ikke enig med (B)s adfærd i forhold til AF's Mål og Principper eller vedtægter eller mener, at (B) handler til skade for AF (som at misbruge organisationens ressourcer, foretage handlinger i strid med organisationens normale politiske praksis osv.).

B: Føler (A), at B's handlinger (B) er af vigtighed for hele organisationen?

C: Er det passende at bringe dette op i (B)s lokalgruppe først?

D: (A) skal kontakte (B)'s gruppe og anmode om, at problemet bliver diskuteret. Hvis diskussionen løser problemet til (A)s tilfredshed, og der ikke er noget andet udestående, som er relevant for resten af organisationen, kan processen slutte her. Hvis ikke, skal diskussionen og responsen fra (B)'s lokalgruppe afføde de næste skridt, der skal tages.

E: (A) bør stille et forslag til IB og anmode om at få FDM [landsmødet] til at agere. En gruppe kan indsende dette til en midlertidig eller hastebeslutning, hvis det kræves. Under alle omstændigheder bør det regionale nationale sekretariat orienteres, og et af disse organer bør sikre, at klagen kommunikeres til (B) forud for, at det behandles i IB, så (B) har en chance for forberede et svar, som kan bruges i lokale grupperes diskussion forud for FDM.

F: FDM skal diskutere emnet og nå til enighed (som ved alle forslag) om, hvorvidt (B)'s adfærd/holdning er forenelig med ånden i vedtægterne og AF's Mål & principper. (Hvis det er tilfældet, så gå til G. Hvis ikke, gå til H).

G: (B) er ikke udelukket. Bemærk, at hvis det handler om en politisk linje, der ikke står i modsætning til vedtægterne, kan (B) danne en fraktion i AF, jf vedtægterne.

H: (B) er ekskluderet. Bemærk, at dette er ikke nødvendigvis en kritik af (B) som person eller en beslutning om, at ingen medlemmer må arbejde med (B) i fremtiden, men udelukkende en konstatering af, at (B)'s adfærd eller meninger adskiller sig så signifikant fra vores vedtægter, at medlemskab af AF ikke er i orden.

I: Begge parter bør diskutere de politiske uoverensstemmelser med henblik på at forstå den andens perspektiv og finde ud af, om de kan arbejde sammen på tværs af uoverensstemmelserne. Følg 'Konflikthåndteringsproces med mediator' om nødvendigt.